

Î N C H E I E R E

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Dorina Prisacari,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Dorina
Prisacari împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cimișlia,
intervenient accesoriu Elena Prisacari cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016, prin care
a fost admis apelul declarat de Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei
Cimișlia și casată hotărîrea Judecătoriei Cimișlia din 08 septembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 03 august 2015 Dorina Prisăcari a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cimișlia, intervenient
accesoriu Elena Prisacari cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin decizia nr. 526 din 01
iulie 2015 a Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cimișlia, „Cu
privire la stabilirea modului de participare a bunicii Elena Prisăcari la educarea
minorei Elina Prisacari, născută la 17 mai 2014 prin care a fost decis de a permite
cet. Prisăcari Elena domiciliată în or. Cimișlia str. Ovidiu 8 dreptul să participe la
educarea și comunicarea cu nepoata Prisăcari Elina după următorul grafic: în
zilele de sîmbătă sau duminică de la 17:00 pînă la 18:00 numai în prezența
mamei, dacă nu încalcă regimul stabilit și cu condiția că copilul să fie întors
obligatoriu la locul de trai a minorei; a preîntîmpina părinții și bunicii de
răspundere (penală) pe care o vor purta în caz că copilul va fi influențat să se
împotrivească unuia din părinți și în cazul neîndeplinirii prezentei decizii”

Susține reclamanta că, comisia pentru protecția copilului în dificultate din
cadrul Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cimișlia a emis o decizie
cu încălcarea prevederilor art. 65 Codul familie

La 09 iulie 2015 reclamanta a depus în adresa Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cimișlia o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nr. 526 din 01 iulie 2015, care a fost considerată neîntemeiate conform răspunsului nr. 593 din 27 iulie 2015.

Afirmă reclamanta că, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Cimișlia nu a ținut cont de interesul copilului și vârsta acestuia, nu are discernământ prin a realiza necesitatea de a comunica cu buneii. Obligarea copilului de a avea grafic de întreveneri cu buneii nu sunt în favoarea și în interesul copilului, dar este o imixtiune în viața privată a copilului, prevederi reglementate de art. 16 al Convenției.

Mai invocă reclamanta, că nu este de acord cu faptul ca buneii pe linie paterna să aibă întreveneri cu copilul din considerente că sunt agresivi și la orice întâlnire se creează situații de conflict.

Solicită Dorina Prisacari admiterea cererii de chemare în judecată și anularea deciziei Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cimișlia nr. 526 din 01 iulie 2015.

Prin hotărârea Judecătoria Cimișlia din 08 septembrie 2015 s-a admis acțiunea Dorinei Prisacari; s-a anulat decizia Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Cimișlia nr. 526 din 01 iulie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016 s-a admis apelul declarat de Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Cimișlia; s-a casat hotărârea Judecătoria Cimișlia din 08 septembrie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii Dorinei Prisacari.

La 09 martie 2016 Dorina Prisacari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, pe care o consideră ilegală și neîntemeiată, deoarece la soluționarea litigiului au fost încălcate normele de drept material exprimate prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată și interpretarea eronată a legii.

A mai invocat recurenta că, instanța de apel la emiterea hotărârii nu a reținut prevederile art. 60 Codul familiei, a examinat neobiectiv și imparțial cauza cu încălcarea prevederilor art. 22 și 26 CPC.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Dorina Prisacari în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o

lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Complețul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dorina Prisacari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurentă a faptului că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural la judecarea pricinii este pur declarativă, doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, complețul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dorina Prisacari ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Dorina Prisacari se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat